

Muistio

5.10.2023

Click or tap here to
enter text.

Turkiseläimissä esiintyvän lintuinfluenssan vastustusta koskevat luonnokset maa- ja metsätalousministeriön asetuksiksi, perustelumuistio

Esitetään annettavaksi kaksi maa- ja metsätalousministeriön asetusta turkiseläimissä esiintyvän H5 – alatyypin lintuinfluenssan vastustamisesta:

-maa- ja metsätalousministeriön asetus muista torjuttavista, valvottavista ja muista ilmoitettavista eläintaudeista, eläintautien ilmoittamisesta sekä mikrobikantojen toimittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (325/2021, *tautiluokitusasetus*) muuttamisesta

-maa- ja metsätalousministeriön asetus turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, naaleissa, minkeissä, supikoirissa tai soopeleissa esiintyvän H5 -alatyypin lintuinfluenssan vastustamisesta

Tautiluokitusasetuksen muutoksen tarkoituksena on muuttaa muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi nimetyn turkiseläimissä esiintyvän lintuinfluenssan määritelmää. Voimassa olevassa asetuksessa muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi on nimetty turkiseläimissä esiintyvä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa. Perusteluna on ihmisten terveydelle aiheutuva riski, sillä turkiseläimissä esiintyessään lintuinfluenssa voi muuntua ihmisiin helpommin tarttuvaksi taudiksi. Ihmisten terveydelle aiheutuva riski ei kuitenkaan riipu siitä, onko virus korkeapatogeeninen vai matalapatogeeninen, koska patogeenisuus perustuu viruksen kykyyn aiheuttaa tautia linnuissa, joten taudin määrittelyä on tarpeen laajentaa, mutta toisaalta kytkeä se tarkkarajaisemmin influenssa A -viruksen H5 -alatyypin.

Turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, naaleissa, minkeissä, supikoirissa tai soopeleissa esiintyvän H5 -alatyypin lintuinfluenssan vastustamisesta annettavan asetuksen tarkoituksena on säätää:

- 1) toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä taudin leviämisen estämiseksi ja niihin sovellettavista poikkeuksista;
- 2) toimenpiteistä, joihin on ryhdyttävä taudin hävittämiseksi;
- 3) siitä, mikä on riittävä tapa varmistaa, ettei tautia enää esiinny pitopaikassa tai muussa paikassa tai ettei siitä enää aiheudu vaaraa; sekä
- 4) kiellosta rokottaa turkiseläimiä H5- alatyypin lintuinfluenssaa vastaan.

Aluehallintovirastolla on toimivalta päättää 1 kohdan toimenpiteistä ja Ruokavirastolla on toimivalta päättää 2 ja 3 kohdan toimenpiteistä myös suoraan eläintutilain (76/2021) nojalla, jos maa- ja metsätalousministeriö ei ole säätänyt niistä asetuksella. Taudintorjuntatoimenpiteiden yhdenmukaisen

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo@mmm.fi

soveltamisen varmistamiseksi sekä toimijoiden ja viranomaisten toiminnan suunnittelun ja eri osapuolten ja yleisön tiedonsaannin helpottamiseksi pidetään kuitenkin tarkoituksenmukaisena säätää niistä asetuksella.

Tausta

Korkeapatogeenista lintuinfluenssaa todettiin Suomessa turkiseläimissä ensimmäisen kerran 13.7.2023. Korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ("eläinterveyssäännöstö") nojalla nimetty a luokan eläintaudiksi sen esiintyessä linnuissa, mutta ei sen esiintyessä turkiseläimissä tai muissa nisäkkäissä.

Turkiseläimissä todettujen tapauksen seurauksena maa- ja metsätalousministeriön muutti 18.7.2023 muista torjuttavista, valvottavista ja muista ilmoitettavista eläintaudeista, eläintautien ilmoittamisesta sekä mikrobikantojen toimittamisesta annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta (325/2021) siten, että turkistuantoa varten tarhatuissa ketuissa, siniketuissa, minkeissä, supikoirissa tai soopeleissa esiintyvä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa nimettiin muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi. Asetusmuutosta perusteltiin turkiseläimissä esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan aiheuttamalla riskillä ihmisten terveydelle. Jos tauti leviää nisäkkäiden välillä, se voi muuntaa ihmisiin ja ihmisten välillä tarttuvaksi taudiksi, josta voi muodostua uhka väestön terveysturvallisuudelle.

Muun torjuttavan eläintaudin vastustamista koskevat toimivaltuudet

Muun torjuttavan eläintaudin leviämisen estämistä ja taudin hävittämistä koskevia toimenpiteitä koskevista viranomaistoimivaltuuksista säädetään eläintautilain 6 luvussa, erityisesti lain 32 ja 33 §:ssä. Näiden pykälien toimivaltasäännökset ovat pääosin viittaussäännöksiä EU-lainsäädännössä määriteltyjä a-luokan tauteja koskeviin taudintorjuntasäännöksiin.

Eläintautilain 32 §:ssä säädetään, että tilanteessa, jossa aluehallintovirasto tutkimuksen perusteella tai muusta syystä epäilee eläimellä muuta torjuttavaa eläintautia tai valvottavaa eläintautia tai mainittu eläintauti on todettu, aluehallintovirasto voi toteuttaa välttämättömiä eläintaudin leviämisen estämistä koskevia toimenpiteitä, joista eläinterveyssäännöstön 55–57 ja 70 artiklassa säädetään a-luokan taudin osalta. Jos muun torjuttavan eläintaudin epäilyä ei voida sulkea pois tai eläintaudin esiintymistä vahvistaa eläintä lopettamatta, aluehallintovirasto voi määrätä pidettävän eläimen lopetettavaksi. Kyseisissä artikloissa mainitaan mm. eläinten ja tuotteiden siirtokiellot, henkilöiden ja ajoneuvojen liikkumisrajoitukset sekä asianmukaiset bioturvaamistoimenpiteet.

Eläintautilain 33 §:ssä säädetään, että muun torjuttavan eläintaudin esiintymisen tultua vahvistetuksi Ruokavirasto saa ryhtyä välttämättömiin toimenpiteisiin eläintaudin hävittämiseksi pitopaikasta tai muusta paikasta, jossa eläimiä pidetään. Tässä tarkoituksessa saadaan toteuttaa niitä toimenpiteitä, joista a-luokan taudin osalta säädetään eläinterveyssäännöstön 60–62 ja 70 artiklassa. Näissä artikloissa säädetään toimivaltuuksista, jotka koskevat muun muassa eläinten lopettamista, tuotteiden hävittämistä sekä pitopaikan pudistamista ja desinfiointia.

Eläintautilain 5 §:n nojalla muun torjuttavan eläintaudin esiintyminen katsotaan vahvistetuksi, kun eläinterveysviranomaisen yleisesti hyväksytyin eläinlääketieteellisin perustein havaitsee eläimellä olevan mainittu eläintauti. Euroopan unionin lainsäädännön (komission delegoitu asetus 2020/689, 9 artikla) mukaan tauti katsotaan vahvistetuksi ainakin silloin, kun eläimestä tai eläinryhmästä otetusta näytteestä on eristetty taudinaiheuttaja tai tunnistettu taudinaiheuttajaan liittyvä antigeeni tai nukleiinihappo, joka ei johdu rokotuksesta. Lisäksi tauti voidaan katsoa vahvistetuksi, jos vasta-ainetestistä on saatu positiivinen tulos, joka ei johdu rokotuksesta, ja eläimellä on epidemiologinen yhteys epäiltyyn tai vahvistettuun tapaukseen. Esimerkkinä epidemiologisesta yhteydestä epäiltyyn tai todettuun tapaukseen voi olla tartunta alueen luonnonvaraisissa eläimissä.

Eläintautilain 34 §:n mukaan aluehallintoviraston on kumottava eläintaudin leviämisen estämistä koskeva päätös välittömästi, kun se ei enää epäile eläintautia. Päätös on kumottava välittömästi myös, kun on voitu laboratoriotutkimuksin tai muulla riittävällä tavalla varmistua siitä, ettei eläintautia enää esiinny pitopaikassa tai muussa paikassa, tai ettei eläintaudista enää aiheudu vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tehtyjen taudintorjuntatoimenpiteiden seurauksena.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on eläintautilain 32, 33 ja 34 §:n mukaan toimivalta antaa asetuksella tarkempia säännöksiä kunkin eläintaudin osalta toteutettavista toimenpiteistä sekä siitä, mikä on kunkin eläintaudin osalta riittävä tapa varmistaa, ettei eläintautia enää esiinny pitopaikassa tai muussa paikassa tai ettei eläintaudista enää aiheudu vaaraa.

Eläinterveysviranomaisten toimenpiteet taudin torjumiseksi ja tautitilanteen selvittämiseksi

Ruokavirasto ja aluehallintovirasto ryhtyvät eläintautilaissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin turkiseläimissä esiintyvän korkeapatogeenisen lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi ja taudin hävittämiseksi sen jälkeen, kun se oli nimetty muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi. Tautia on 5.10.2023 mennessä todettu 27 turkistarhassa. Ruokavirasto on määrännyt kaikki eläimet lopetettaviksi näissä turkistarhoissa. Tarhoille on lisäksi annettu hallintopäätökset, joiden tarkoituksena on estää tartunnan leviäminen tarhasta edelleen.

Tavallisesti eläinten pitopaikka tyhjentämisen jälkeen puhdistetaan ja desinfioidaan, ja uusia eläimiä saa tuoda pitopaikkaan vasta, kun taudintorjuntatoimenpiteet on saatu päätökseen ja on kulunut riittävästi aikaa uuden taudinpurkauksen estämiseksi. Jos eläinten pitopaikkaa ei sen rakenteiden tai sijainnin takia ole mahdollista puhdistaa ja desinfioida siten, että tartunnanaiheuttajat riittävällä varmuudella tuhoutuvat, puhdistusta ja desinfektiota voidaan korvata lykkäämällä uusien eläinten tuomista pitopaikkaan. Monessa turkistarhassa rakenteet asettavat haasteita puhdistamiselle ja desinfektiolle ja samalla alueella on useita turkistarhoja, mikä lisää alueen tartuntapainetta.

Ruokavirasto on myös ryhtynyt kartoittamaan taudin esiintymistä niissä turkistarhoissa, jotka eivät ole ilmoittaneet tautiin viittaavista oireista tai joissa ei ole todettu aktiivista tartuntaa viruksen eristämiseen perustuvilla testeillä. Kartoitustutkimukset tehdään vasta-ainetestillä, joka osoittaa, onko tartunta aiemmin esiintynyt tarhassa. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen suosittelee tautitilanteen selvittämistä oireettomissa turkiseläimissä vasta-ainetutkimuksilla.

Maa- ja metsätalousministeriön asetus muista torjuttavista, valvottavista ja muista ilmoitettavista eläintaukeista, eläintautien ilmoittamisesta sekä mikrobikantojen toimittamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (325/2021) muuttamisesta

Ehdotuksen keskeinen sisältö

Ehdotuksella muutetaan muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi nimetyn turkiseläimissä esiintyvän lintuinfluenssan määritelmää. Voimassa olevassa asetuksessa turkiseläimissä esiintyvä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on nimetty muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi. Korkeapatogeenisuus perustuu kuitenkin viruksen linnuille aiheuttaman taudin vakavuuteen. Taudin vastustuksen tarkoituksena on estää taudin muuntuminen ihmiselle vaaralliseksi. Viruksen muuntumisen todennäköisyys ei riipu siitä, onko virus korkeapatogeeninen vai matalapatogeeninen linnuille. Influenssa A -viruksia on kuitenkin lukuisia, ja on tarpeen täsmentää, että nimeäminen muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi koskee H5-alatyyppin lintuinfluenssaa. Jos turkiseläimiin leviää muita influenssa A-viruksia, joista aiheutuu riskiä ihmisten terveydelle, asetusta voidaan päivittää niiden osalta.

Samalla täsmennetään turkistarhausta varten pidettävien eläinten lajiluetteloa. Siniketun lajinimi on naali. Turkistarhausta varten pidetään myös ketun ja naalin risteytyksen seurauksena syntyneitä eläimiä.

Esitetään myös pääosin edellä ehdotetusta muutoksesta johtuvia teknisluontoisia muutoksia asetuksen 5 ja 8 §:ään.

Yksityiskohtaiset perustelut

3 § Muut torjuttavat eläintaudit

Pykälän 7 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi nimetään influenssa A -viruksen H5-alatyypin aiheuttama tartunta turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, naaleissa, minkeissä, supikoirissa, soopeleissa sekä ketun ja naalin risteytyksenä syntyneissä jälkeläisissä.

Nykyisessä asetuksessa korkeapatogeeninen lintuinfluenssa on nimetty muuksi torjuttavaksi eläintaudiksi sen esiintyessä turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, siniketuissa, minkeissä, supikoirissa ja soopeleissa.

Poistetaan maininta korkeapatogeenisuudesta, koska sillä ei ole merkitystä ihmisten terveyden suojaamisen kannalta. Lisätään maininta H5-alatyypistä, jotta viranomaiset osaisivat kohdentaa seurantaa ja toimenpiteitä siihen. Muita influenssa A -viruksia ei ole todettu Suomessa turkiseläimissä, mutta jos niitä havaitaan ja ne aiheuttavat riskiä ihmisten terveydelle, ne voidaan lisätä asetukseen myöhemmin.

Käytetään lajinimeä naali siniketun sijaan. Lisätään maininta naalin ja ketun risteytyksenä syntyneistä jälkeläisistä.

5 § Muut ilmoitettavat eläintaudit

Pykälän 26 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä suljetaan pois HPAI- ja LPAIV-tartunnat linnuissa ja influenssa A -viruksen H5-alatyypin aiheuttamat tartunnat turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, naaleissa, minkeissä, supikoirissa, soopeleissa sekä ketun ja naalin risteytyksenä syntyneissä jälkeläisissä. Muut lintuinfluenssat eläimissä olisivat ilmoitettavia eläintauteja.

Ehdotettu muutos on seurausta 3 §:ään ehdotetusta muutoksesta. Lisäksi täsmennetään, että HPAI- ja LPAIV-tartunnat muissa eläimissä kuin linnuissa ovat ilmoitettavia eläintauteja. Linnuissa HPAI-tauti on a-luokan eläintauti ja LPAIV-tartunnat ovat d-luokan tauteja.

8 § Muut ilmoitettavat hevoseläinten taudit

Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi 7 kohta, virusarteriitti. Virusarteriitti on d-luokan eläintauti, jolloin se on muutenkin ilmoitettava. Virusarteriitin sisällyttäminen 8 §:ään on ollut tarpeetonta.

Maa- ja metsätalousministeriön asetus turkistuotantoa varten tarhatuissa ketuissa, naaleissa, minkeissä, supikoirissa tai soopeleissa esiintyvän H5 -alatyypin lintuinfluenssan vastustamisesta

Ehdotuksen keskeinen sisältö

Ehdotukseen sisällytettävät säännökset H5-alatyypin lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi ja tartunnan saaneiden tarhojen eläinten lopetuksesta vastaavat aluehallintovirastojen ja Ruokaviraston eläintautilain nojalla tekemiä vastaavia päätöksiä korkeapatogeenisen lintuinfluenssan esiintymisen yhteydessä. Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen suosittelee turkiseläinten lopettamista, jos tarhassa on todettu korkeapatogeenista lintuinfluenssaa.

Ehdotuksen mukaan tarhan eläintenpitorakennukset määrättäisiin puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi vain niissä tapauksissa, jolloin toimenpiteet on tarhan rakenteet huomioon ottaen mahdollista suorittaa niin, että taudinaiheuttajat suurella varmuudella tuhoutuvat. Jos tarhan rakenteet eivät ole sellaisia, että

taudinaiheuttajat saadaan riittävän suurella varmuudella tuhottua puhdistuksella ja desinfiomalla, nämä toimenpiteet jätettäisiin tekemättä viranomaisen toimesta. Turkiseläimiä pidetään usein varjotaloissa, joiden alla ei ole sellaista lattiaa, jota olisi mahdollista puhdistaa ja desinfioida taudinaiheuttajien tuhoamiseksi. Myöskään turkistarhojen ympäristöä ei aina ole mahdollista puhdistaa luotettavasti ja tarhojen rakenteissa voi olla vaikeasti puhdistettavia ja desinfiotavia puuosia.

Viranomaisten toimesta tehtävän tarhan puhdistamisen ja desinfiomisen edellytyksenä olisi lisäksi, että pitopaikkaa 20 kilometrin säteellä ympäröivällä alueella olisi enintään kolme turkiseläimiä pitävää pitopaikkaa, jossa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssaa. Tämän ehdotuksen taustalla on muista Euroopan unionin maista saadut kokemukset korkeapatogeenisen lintuinfluenssan säilymisestä alueilla, joilla on paljon tartunnan saanutta siipikarjaa. Yksittäisten pitopaikkojen tyhjentäminen, puhdistaminen ja desinfektio ei sellaisissa tapauksissa aina riitä tartunnan hävittämiseksi. Ainoa keino voi silloin olla pitää tartunnan saaneet pitopaikat tyhjiällä riittävän pitkän ajan tartunnan hävittämiseksi. Lintuinfluenssavirus voi säilyä kylmässä vedessä kuukausia ja se voi säilyä myös alueen luonnonvaraisissa paikkalinnuissa ja mahdollisesti jyrtsijöissä ja muissa nisäkkäissä.

Jos tarhaa ei ole puhdistettu ja desinfioitu viranomaisten toimesta tarhan rakenteiden takia taikka sen takia, että tarha sijaitsee alueella, jolla 20 kilometrin säteellä on enemmän kuin kolme turkiseläimiä pitävää pitopaikkaa, jossa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssaa, tarha saisi ottaa uusia eläimiä aikaisintaan seuraavan syyskuun 1. päivänä edellyttäen, että tarha on sitä ennen ollut tyhjiällä vähintään neljä kuukautta. Kesäkuukausien korkeampi ilman ja veden lämpötila edesauttaa viruksen tuhoutumista.

Sen sijaan, jos tarhan rakenteet voidaan puhdistaa ja desinfioida siten, että tartunnanaiheuttajat suurella varmuudella tuhoutuvat, ja tarha sijaitsee alueella, jolla 20 kilometrin säteellä on enintään kolme turkiseläimiä pitävää pitopaikkaa, jossa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssaa, tarha saisi ottaa uusia eläimiä aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua siitä, kun puhdistus ja desinfektio on saatu päätökseen.

Ehdotuksella kielletäisiin eläinten lääkitsemisestä annetun lain (387/2014) 9 §:ään sisältyvän valtuuden nojalla turkiseläinten rokottaminen H5-alatyypin lintuinfluenssaa vastaan. Lintujen rokottaminen korkeapatogeenista lintuinfluenssaa vastaan on kielletty a-luokan eläintautien vastustamisesta annetulla maa- ja metsätalousministerin asetuksella 628/2023. Rokotus voi johtaa siihen, että tartunta leviää eläimissä piilevänä ja tartunnan osoittaminen vasta-ainetesteillä vaikeutuu.

Yksityiskohtaiset perustelut

3 § H5 -alatyypin lintuinfluenssan leviämisen estäminen

Pykälässä lueteltaisiin ne kiellot ja velvoitteet, jotka eläinterveysviranomaisen olisi sisällytettävä turkistarhalle annettavaan hallintopäätökseen, jos pitopaikkaan kohdistuu H5 -alatyypin lintuinfluenssan virallinen epäily, tai H5-alatyypin lintuinfluenssa on pitopaikassa todettu.

Kiellot ja velvoitteet vastaavat pääsääntöisesti niitä kieltoja ja velvoitteita, joita aluehallintovirasto on sisällyttänyt eläintautilain nojalla annettuihin vastaaviin päätöksiin koskien korkeapatogeenista lintuinfluenssaa. Kuolleisuusluettelo olisi kuitenkin toimitettava aluehallintovirastolle pyydettyä eikä viikoittain, ja pitopaikan jokaisen yksittäisen eläinsuojan yhteydessä ei vaadittaisi desinfiointipistettä.

4 § Poikkeaminen H5 -alatyypin lintuinfluenssan leviämisen estämisestä koskevasta päätöksestä

Aluehallintovirasto voisi myöntää toimijalle oikeuden poiketa hallintopäätöksen kielloista ja velvoitteista eläintautilain 32 §:n 3 momentissa säädetyin ehdoin, eli jos poikkeamiseen on perusteltu tarve eikä

poikkeaminen aiheuta eläintaudin leviämisen vaaraa. Aluehallintovirasto ei kuitenkaan voisi myöntää lupaa poiketa kiellostä, joka koskee eläinten siirtoja pitopaikkaan tai pitopaikasta pois.

5 § H5 -alatyypin lintuinfluenssan hävittäminen pitopaikasta

Ehdotuksen mukaan Ruokavirasto määräisi pitopaikan kaikki turkiseläimet lopetettaviksi, jos pitopaikassa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssaa. Tämä vastaa Ruokaviraston nykyisiä linjauksia.

Ehdotuksen mukaan rakennuksia, joissa eläimiä on pidetty, määrättäisiin puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi, jos toimenpiteet on pitopaikan rakenteet huomioon ottaen mahdollista suorittaa niin, että taudinaiheuttajat suurella varmuudella tuhoutuvat. Rakennuksia ei määrättäisiin puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi, jos sillä ei suurella todennäköisyydellä ole mahdollista tuhota taudinaiheuttajia, esimerkiksi jos rakennuksessa ei ole helposti puhdistettavaa lattiaa tai jos rakenteet ovat pääosin puuta.

Rakennuksia ei myöskään määrättäisiin puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi, jos pitopaikkaa 20 kilometrin säteellä ympäröivällä alueella on enemmän kuin kolme turkiseläimiä pitävää pitopaikkaa, jossa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssaa. Tällöin alueen tartuntapaine katsottaisiin niin suureksi, ettei yksittäisen pitopaikan puhdistuksella ja desinfektiolla ole mahdollista hävittää tartuntaa alueelta.

Jos viranomainen ei määräisi pitopaikkaa puhdistettavaksi ja desinfioitavaksi edellä mainituista syistä, uusien eläinten tuontia pitopaikkaan lykättäisiin jäljempänä ehdotuksen 6 §:n säännösten mukaisesti.

6 § H5-alatyypin lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi tehtävän päätöksen voimassaolo

Ehdotuksen mukaan aluehallintoviraston kiello koskien uusien eläinten tuomista pitopaikkaan kumoattaisiin aikaisintaan seuraavan syyskuun ensimmäisenä päivänä. Lisäedellytyksenä päätöksen kumoamiselle olisi, että vähintään neljä kuukautta on kulunut siitä, kun pitopaikan kaikki turkiseläimet on lopetettu, jos rakennuksia ei ole määrätty puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi joko sen vuoksi, ettei puhdistus ja desinfektio riittävällä varmuudella johtaisi taudinaiheuttajan tuhoamiseen pitopaikan rakenteiden vuoksi, tai sen takia, että 20 kilometrin säteellä on enemmän kuin kolme turkistarhaa, joissa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssa.

Päätös kumoattaisiin aikaisintaan seuraavan syyskuun ensimmäisenä päivänä ja kun vähintään neljä kuukautta on kulunut siitä, kun pitopaikan kaikki turkiseläimet on lopetettu, myös silloin, kun pitopaikka olisi määrätty puhdistettavaksi ja desinfioitavaksi, jos ennen päätöksen kumoamista on havaittu alueella 20 kilometrin säteellä enemmän kuin kolme turkistarhaa, joissa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssa.

Silloin kun pitopaikka on määrätty puhdistettavaksi ja desinfioitavaksi ja alueella 20 kilometrin säteellä on havaittu enintään kolme turkistarhaa, joissa on todettu H5-alatyypin lintuinfluenssa, päätös voitaisiin kumota, kun vähintään neljä kuukautta on kulunut siitä, kun pitopaikan kaikki turkiseläimet on lopetettu sekä puhdistettaviksi ja desinfioitaviksi määrättyt rakennukset on puhdistettu ja desinfioitu.

Näillä säännöksillä pyrittäisiin estämään H5-alatyypin lintuinfluenssan puhkeaminen uudelleen, kun alueelle tuodaan uusia taudille alttiita eläimiä. Tällaisia taudinpurkauksia on havaittu muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa alueilla, joilla on ollut paljon lintuinfluenssatartuntoja siipikarjassa. Lintuinfluenssavirus säilyy hyvin viileässä, mutta kesäkuukausien korkeamman lämpötilan katsotaan edesauttavan viruksen tuhoutumista.

7 § Rokotuskielto

Ehdotuksella määrättäisiin kiello rokottaa turkiseläimiä H5-alatyypin lintuinfluenssaa vastaan.

Lintujen rokottaminen korkeapatogeenista lintuinfluenssaa vastaan on kielletty a luokan eläintautien vastustamisesta annetulla maa- ja metsätalousministerin asetuksella 628/2023.

Rokotus voisi johtaa siihen, että tartunta leviäisi eläimissä piilevänä ja aiheuttaisi mahdollisesti riskiä ihmisten terveydelle. Lisäksi tartunnan osoittaminen vasta-ainetesteillä vaikeutuisi.